

پس از ۲۸ سال
محور ترانزیتی «پاتاوه - دهدشت»
در دولت رئیسی به بهره‌برداری رسید

در دل زاگرس

صفحه ۳

مهر داد بندر پاش: تکمیل زنجیره
کریدوری جاده‌ای موجب تولید ثروت
برای آیندگان می‌شود

گزارش رسانه پیش‌رو هندی از عزم دهلی نو و مسکو برای محک زدن بندر راهبردی ایران در مسیر راه‌گذر تجاری بین‌المللی شمال - جنوب

چابهار بزودی جهانی می‌شود

نخستین محک جدی این محور از کریدور چندجوبی
شمال - جنوب خواهد بود.

این رسانه که یکی از پربازدیدترین تارنماهای انگلیسی‌زبان بویژه در جمعیت‌ترین شهرهای شبه‌قاره مثل تله‌ی نو، بمبئی، بنگلور، کلکت، چنای و احمدآباد محسوب می‌شود، بندر چابهار را برای منافع هندوستان حیاتی توصیف کرده و در این باره می‌نویسد: «هند از سال ۲۰۱۶ برای راه‌اندازی آن سرمایه‌گذاری کرده است. این بندر به عنوان رقیبی برای بندر گوادر پاکستان در دریای عرب (عمان) در نظر گرفته می‌شود که اوایل دهه ۲۰۰۰ (میلادی) به لطف سرمایه‌گذاری قابل توجه چین در کریدور اقتصادی چین - پاکستان (CPEC) مرتبط و سال ۲۰۱۵ راه‌اندازی شد».

در این گزارش که در رسانه‌های معتبر بین‌المللی و تخصصی مثل آرتی روسیه و ایندیا شپینگ نیز باز نشر شده، چابهار نخستین بندر آب‌های عمیق در ایران است که برای جابه‌جایی کشتی‌های بزرگ باری مناسب بوده و مورد توجه هندی‌ها برای تقویت تجارت با روسیه، آسیای میانه و افغانستان مرکزی قرار داشته است. این بندر همچنین برای مسکو حیاتی است، زیرا روسیه به دنبال ایجاد راه‌گذر بین‌المللی INSTC به

گزارش

نقش محوری بندر چابهار ایران در ابرمسیر تجاری میان قاره اروپا و اقیانوس هند طرف ۶ تا ۸ ماه آینده به شکل عملی محکم می‌خورد. یکی از رسانه‌های اقتصادی پیش‌رو هندوستان دیروز در گزارشی به موضوع سرمایه‌گذاری این کشور برای تقویت تجارت با روسیه و آسیای مرکزی و ایران از طریق سرعت بخشیدن به عملیات تکمیل راه‌گذر تجاری بین‌المللی شمال - جنوب (INSTC) از طریق بندر راهبردی چابهار پرداخت.

روزنامه برخط لایومینت، به گفت‌وگو با مشاور منطقه آزاد چابهار پرداخته و به نقل از او شرح داده که چگونه یک سال پیش، نخستین محموله آزمایشی در محور راه‌گذر تجاری بین‌المللی شمال - جنوب، از بندر استراخان در جنوب روسیه (شمال دریای خزر) به بندر جواهر لعل نهرو در بمبئی (شمال اقیانوس هند) ارسال شد. البته این محموله به جای بندر چابهار (در شمال دریای عمان) از طریق یک بندر جنوبی دیگر ایران یعنی بندرعباس (شمال خلیج فارس) ارسال شد.

محمد میری به لایومینت گفته است قرار است اجرای آزمایشی تجارت بین هند و روسیه از طریق بندر چابهار در جنوب شرق ایران طی ۸ تا ۶ ماه آینده انجام شود. این

یادداشت

امیر محمود گودرزی، سفر ۳ روزه رئیس‌جمهوری به ۳ کشور کنیا، اوگاندا و زیمبابوه نشانگر تنوع در سیاست خارجی دولت سیزدهم و بهره‌گیری از همه ظرفیت‌های جهانی در مسیر اعتلای منافع ملی کشور است. در تبیین اهمیت و دلایل راهبردی سفر حجت‌الاسلام رئیسی به کشورهای آفریقایی توجه به ۲ فاکتور نظام‌ظالمانه تحریم‌های آمریکا و مهم‌تر از همه عبور نظام جهانی از دوران تک‌قطبی، اساسی است. امروز نظام بین‌الملل به سرعت به سمت چندجانبه‌گرایی با محوریت منطقه‌گرایی نوین در حال حرکت است. در این نظم جهانی کشورهای جهان هر کدام متناسب با علائق و منافع منطقه‌ای‌شان دسته به تشکیل اتحادها و تعاملات استراتژیک برای تقویت منافع متقابل اقتصادی و تجاری می‌زنند. اگر دیرزمانی کشورها در نظام دوقطبی و هژمونی قدرت‌های بزرگ، پیروی و حرکت در چارچوب منافع و خواسته‌های

عنوان جایگزینی برای کانال سوئز است که به این کشور کمک می‌کند تجارت با هند و سایر شرکای شرقی و جنوبی خود را تقویت و تا حدی بر اختلالات ناشی از تحریم‌های غرب در زنجیره تامین جهانی غلبه کند. پیشرفته‌ترین بندر اقیانوسی ایران است که در جنوب استان سیستان و بلوچستان و در کرانه دریای مکران و اقیانوس هند واقع شده است. چابهار دارای ۲ اسکله مجهز به ظرفیت ۵۸ میلیون تن کالا در سال است که کشتی‌های اقیانوسی پیمای می‌توانند در اسکله آن پهلوگیری کنند. این می‌تواند به منزله سهم ۶۰ درصدی این شهر در صورت فعال شدن تمام ظرفیت بندری‌اش برای واردات کالاهای اساسی کشور باشد.

۲ پایانه این بندر شامل شهید کلاتری و شهید بهشتی می‌شود که هر کدام دارای ۵ اسکله هستند. از سال ۲۰۱۹ میلادی، دهلی نو رسماً مسؤولیت پایانه دوم را برعهده گرفته و با نصب و راه‌اندازی تجهیزات مناسب بوده و مورد توجه هندی‌ها برای تقویت تجارت با روسیه، آسیای میانه و افغانستان مرکزی قرار داشته است. این بندر همچنین برای مسکو حیاتی است، زیرا روسیه به دنبال ایجاد راه‌گذر بین‌المللی INSTC به

ظرفیت‌های آفریقا در اعتلای منافع ملی کشور

هدفمند قابل تحقق است که هم‌اکنون دولت سیزدهم به نحو مطلوبی باتوجه چندجانبه‌گرایی به‌نظام بین‌الملل در حال راهبری آن است. شناخت دقیق ظرفیت‌ها و نیازهای کشورهای آفریقایی می‌تواند پاری‌گری کشور در اعتلای منافع اقتصادی کشور باشد. امروز بخش مهمی از این کشورها نیازمند سرمایه‌گذاری در حوزه صنایع داروسازی، مهندسی ساخت، صنعت خودروسازی و ماشین‌آلات سنگین و نیمه‌سنگین هستند که این توان در کشور به نحو مطلوبی موجود است. لازم است دستگاه وزارت امور خارجه با تشکیل کارگروه‌های تخصصی اقتصادی با صنعتگران، تولیدکنندگان و کارآفرینان و تجار داخلی بسترها را برای شکل‌گیری تعاملات هر چه قوی‌تر ایران با حوزه آفریقا برقرار کند، بویژه اینکه بخش مهمی از این کشورها هم متاثر از تحریم‌های آمریکا هستند و این منظر تعریف مسیرهای نوین تجاری به شکل

اقتصاد کشاورزی و معدنی در کشورهای آفریقایی قابلیت تبدیل به عده‌های بزرگ‌تر را دارد. نباید از نظر دور داشت اقتصاد و صنایع ایران و کشورهای آفریقایی زمینه همگرایی و هم‌افزایی دارد. ایران به سهم خود ظرفیت علمی و دانشی دارد و در سوی مقابل کشورهای آفریقایی دارند منابع و امکانات خدادادی هستند. موضوع مهمی که می‌تواند فضای مساعد همکاری میان ایران با کشورهای برخوردار از منابع آبی در آفریقا شود، توسعه تبادلات کشاورزی است. مهم‌ترین مساله و چالش امروز کشور، مساله کم‌آبی است و بر اساس آخرین گزارش‌ها بیش از ۸۰ درصد منابع آبی کشور در حوزه کشاورزی مصرف می‌شود. با توجه به ظرفیت کشورهای آفریقایی در حوزه صادرات چای، گوشت و دیگر محصولات کشاورزی، این امر می‌تواند فرصتی مهم برای بازار مصرفی داخل کشور شود. این مهم در گرو یک سیاست خارجی هوشمند و

ایر قدرت‌ها را دنبال می‌کردند و به نوعی منافع داخلی‌شان قربانی رقابت‌جویی قدرت‌های بزرگ می‌شد. امروز روابط بین‌الملل منطق جدیدی گرفته و کشورها به دنبال منطقه‌گرایی نوین هستند و شکل تعاملات بین‌المللی حالت متعادل و چندجانبه گرفته است. با این نگرش، دقیق‌تر می‌توان سفر رئیس‌جمهوری را به ۲ منطقه بزرگ و پرظرفیت آفریقا و آمریکای لاتین تحلیل کرد؛ اینکه امروز تنوع در سیاست خارجی قدرت چانه‌زنی را در روابط بین‌الملل ارتقا می‌بخشد و اقتصادهای به‌ظاهر کوچک به سهم خود حامل فرصت‌ها و مزیت‌های بزرگ اقتصادی و تجاری است.

بر اساس آخرین گزارش‌ها، حجم تبادلات اقتصادی ایران با کشورهای آفریقایی رقمی در حدود ۲ میلیارد دلار است. این میزان مبادلات با توجه به ظرفیت‌های نظام‌دانشی، مهندسی و توان نرم‌افزاری و نیروی انسانی کارآمد در ایران و از سوی دیگر زمینه‌های مساعد

نگاه

ذلت تمام‌عیار اروپا بیان‌در برابر آمریکا
تصویر واضح دموکراسی غربی!

نوید مؤمن: این روزها مقامات ارشد اتحادیه اروپایی از نوعی «توافق سایبری - امنیتی» با ژانسه‌های اطلاعاتی آمریکا سخن به میان آورده‌اند. هرچند افرادی مانند «اورسولا فن در لاین» رئیس کمیسیون اروپا کلیت انعقاد این توافق را مورد تأیید قرار داده‌اند اما از بیان جزئیات آن خودداری کرده‌اند. شبکه یورونیوز در گزارش اخیر خود درباره این توافق مدعی شده است که پس از دریافت تضمین‌های لازم مبنی بر نحوه دسترسی ژانسه‌های اطلاعاتی آمریکا به اطلاعات کاربران و ایجاد مکانیسم‌های جبران خسارت برای ساکنان اتحادیه اروپایی، بروکسل اعلام کرد انتقال داده‌های شخصی کاربران به ایالات متحده می‌تواند از این پس به صورت قانونی انجام شود. این توافق که به عنوان «چارچوب حریم خصوصی داده اتحادیه اروپایی - ایالات متحده» شناخته می‌شود، در عین حال به شهروندان اروپایی این امکان را می‌دهد هر زمان احساس کردند اطلاعات شخصی‌شان به طور نادرست توسط سازمان‌های اطلاعاتی آمریکا جمع‌آوری شده، شکایت کنند.

منابع رسمی در اروپا نیز می‌گویند بروکسل به این جمع‌بندی رسیده که واشنگتن می‌تواند سطحی از حفاظت را برای داده‌های شخصی کاربران اروپایی فراهم کند که با معیارهای اتحادیه اروپایی برابری داشته باشد! ماجرا عیان‌تر از چیزی است که توسط سیاستمداران و رسانه‌های اروپایی تزیین می‌شود: جاسوسی رسمی ژانسه امنیت ملی آمریکا و نهادهای اطلاعاتی - جاسوسی وابسته به آن از اطلاعات شخصی شهروندان اروپایی، رسمیت یافته است. به عبارت بهتر، سازمان‌های اطلاعاتی اروپا پذیرفته‌اند آمریکا باید از آن سوی اطلالتیک، حفاظت از زیرساخت‌های سایبری اروپا را برعهده بگیرد و در این مسیر می‌تواند هر اطلاعاتی را از شهروندان اروپایی کسب کند. اوج تمسخرآمیز بودن ادعای اروپاییان، مربوط به جایی است که ادعا شده در صورت اثبات جمع‌آوری مغرضانه و اشتباه (بیش از ضرورت) اطلاعات شهروندان اروپایی توسط دستگاه‌های امنیتی آمریکا، افراد آسیب‌دیده می‌توانند از واشنگتن شکایت کنند! (این در حالی است که مشخص نیست چنین شکایتی باید کجا رسیدگی شود و آیا رای صادرشده اساساً از سوی آمریکا قابل تمکین خواهد بود یا خیر؟! فراتر از آن، مشخص نشده است شهروندان اروپایی برای اثبات جاسوسی گسترده و غیرمتعارف آمریکایی‌ها از خود باید چه اسنادی را ارائه کنند.